



കവിത

നഴ്സ്

ആതുരലയത്തിൽ ആശ്വാസത്തിൻ സാന്ത്വനസ്പർശമായി ഓടിനടന്നു നിശബ്ദമായ് വേലചെയ്‌വോരെ നിശബ്ദരായ് തീർക്കുവാൻ നോക്കയോ നടത്തിപ്പുകാരാം ഇത്തിളുകൾ..! കേവലം അടുക്കളപ്പുറത്തെപ്പരിചാരകരല്ലിവർ അതിൽപ്പരമായന്തികെ നിന്നുപരിചരിപ്പോർ.

ചെയ്യും ജോലിക്കുപോരുമോ ഇന്നവർക്കേകും പ്രതിഫലം..! ജോലിയിൽ സാന്ത്വനസൗഖ്യം പകരുവോർ.. സൗമ്യതയുടെ വെൺവസ്ത്രപ്പെലിമയ്ക്കുമപ്പുറം ജീവിത തത്രപ്പാടുള്ളിൽ ഒതുക്കുവോർ...

തുച്ഛമാം വേതനം വാങ്ങി ഉത്തുംഗമാം കർമ്മത്തിൻ സൽഗതി കാട്ടുവോർ..! വേദനിപ്പോർക്കാശ്വാസമാകവേ; യാതനയുള്ളിലൊതുക്കുവോർ...

രാപകലെന്നിങ്ങനെ മാറിവരുനോരു ജോലിയിൽ കൃത്യതയാണവർതൻ വൈദഗ്ദ്ധ്യം. മുറതെറ്റാതെ കുറിച്ചപോൽ നൽകേണ്ടയോ ശുശ്രൂഷയും വൈദ്യവും.

ആരാകിലുമവൻ ഒരുനാളിൽ ആ സാന്ത്വന സേവനത്തണലതിലിളവേറ്റിടും. മനുഷ്യനായിപ്പിറവിയെടുക്കവെ ഇരുകാലിലുയർത്തിയാദ്യം ഡോക്ടർ കൈമാറുന്നതാ കൈകളിലല്ലയോ?

ചേലിലൊരിളം ചേലയിൽ ചുറ്റിയൊരുക്കി ചെന്നിണച്ചേലൊഴും പിഞ്ചുപൈതലതിനെ തൻമാറോടു ചേർത്തൊതുക്കി കരുതലിൻ ചെറുമന്ദഹാസമോടെ ബന്ധുജനത്തിനരികിലായെത്തുന്ന സ്നേഹമത്രെ ധന്യം!

പിച്ചവയ്ക്കുംനാളിലോരോ സമയത്തും പ്രാഥമികാരോഗ്യക്ഷേമത്തിനായ് നാം എത്തുവതാ സേവനത്തിനരികെയല്ലോ?

പിന്നെപ്പിന്നെ പലനാളിൽ ചിരിച്ചും ശാസിച്ചും ഉപദേശിച്ചും കുറുമ്പൊടുക്കിയും കാരുണ്ഡംപകർന്നും മുറിവുകൾ കഴുകിവെടിപ്പാക്കിയും നല്ലയൽക്കാരനായും മരുന്നേകിയും മാത്രയൊന്നുമുറിയാതെ രാപകൽ നിൽക്കയാണാസാന്നിദ്ധ്യം ഈ ജീവിത യാത്രയിൽ.

ഇരുളിൽ കൈവിളക്കേന്തി നിൽക്കമാത്രമല്ലിവർ; ജീവിതം ഇരുവശം ചേർപ്പതിനെങ്കിലും മഹത്വവുമനുഗ്രഹമേറുളളൊരു പുണ്യകർമ്മത്തിൻ പുകഴേന്തും വെൺമാലാഖമാരല്ലയോ...

റോജി തോമസ്
ചെറുപുഴ
9446956257